

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-39/10

**Evropska komisija
proti
Republiki Estoniji**

„Neizpolnitev obveznosti države — Prosto gibanje delavcev — Dohodnina — Olajšava — Starostne pokojnine — Vpliv na nizke pokojnine — Diskriminacija med davčnimi zavezanci rezidenti in nerezidenti“

Povzetek sodbe

1. *Postopek — Vloga, s katero se postopek začne — Zahteve obličnosti — Označitev predmeta spora — Kratek povzetek navajanih razlogov — Nedvoumna ubeseditev predlogov tožeče stranke*

(člen 258 PDEU; Poslovník Sodišča, člen 38(1)(c))

2. *Prosto gibanje oseb — Delavci — Enako obravnavanje — Davki na dobiček — Nacionalna zakonodaja, s katero upokojencem nerezidentom, ki zaradi nizkega zneska svojih pokojnin niso zavezanci za plačilo davka v državi članici njihovega stalnega prebivališča, niso priznane davčne olajšave — Nedopustnost*

(člen 45 PDEU; Sporazum EGP, člen 28)

1. Iz člena 38(1)(c) Poslovníka Sodišča in z njim povezane sodne prakse je razvidno, da je treba v vsaki tožbi navesti predmet spora in kratek povzetek tožbenih razlogov, s čimer se toženi stranki omogoči priprava obrambe, Sodišču pa nadzor. Iz tega izhaja, da morajo temeljni dejanski in pravni elementi, na katerih tožba temelji, koherentno in razumljivo izhajati iz samega besedila tožbe in da morajo biti tožbeni predlogi izraženi nedvoumno, da se prepreči, da bi Sodišče odločilo *ultra petita* ali da o nekem očitku ne bi odločilo.

V okviru tožbe na podlagi člena 258 PDEU morajo biti skladno in natančno predstavljeni očitki, da bi država članica in Sodišče lahko natančno razumela obseg očitane kršitve prava Unije, kar je nujen pogoj, da lahko omenjena država uspešno uveljavlja razloge v svojo obrambo in da lahko Sodišče preveri obstoj zatrjevane neizpolnitve obveznosti.

(Glej točki 24 in 26.)

2. Država članica, ki ne priznava olajšav, ki so določene z zakonom o dohodnini te države, ko ti zaradi nizkega zneska svojih pokojnin v skladu z davčno ureditvijo države članice stalnega prebivališča niso zavezanci za plačilo davka v zadnjenavedeni državi članici, ni izpolnila obveznosti iz člena 45 PDEU in člena 28 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

Nacionalna zakonodaja, ki ne upošteva osebnega in družinskega položaja zadevnih davčnih zavezancev, postavlja v slabši položaj osebe, ki so izkoristile možnosti, ki jih imajo na podlagi pravil o prostem gibanju delavcev, in je zato očitno neskladna z zahtevami Pogodb, kakršne izhajajo iz člena 45 PDEU.

(Glej točki 58 in 68 ter izrek.)